

huske paa, at Statsautomobilerne skal være fri for Afgift; man skal vedligeholde Vejene for det Slid, Statens Automobiler paafører dem, men man faar ingen Betaling derfor. Jeg ser derfor ikke bedre, end at alle de Grunde, jeg fremførte, maa føre til en Ligestilling. Den højtærede Minister fremkom imidlertid med en Betragtning, som jeg maaske kan kalde en Opportunitetsbetragtning, nemlig den, at Staten nu havde givet Afkald paa Afgiften, saa kunde den ikke strække sig videre; man maatte hjælpe lidt paa det for Staten ved at give den Fritagelse for Afgiften. Jeg underkender aldeles ikke Opportunitetsbetragtningens Berettigelse — de er i Almindelighed højt fortræffelige —, og jeg har derfor ikke noget at indvende imod, at den højtærede Minister i dette Tilfælde fremsætter en Betragtning af denne Art; men jeg kan ikke være enig med den højtærede Minister i, at Resultatet af hans Betragtning skulde blive det, som Lovforslaget gaar ud paa. Hvis Staten nemlig ikke kan taale at miste den paagældende Indtægt, hvis man synes, at man har givet for meget, saa skal man simpelt hen ikke give saa meget, saa er det rationelle dog det, at Staten forbeholder sig nogle flere Procent af Afgiften; det er irrationelt og urigtigt, at Staten giver hele Skatten bort og derefter betinger sig Fritagelse for sine Automobiler. Det er jo nemlig slet ikke sagt, at denne Fritagelse for Skat for Statsautomobilerne kommer til at svare til den Indtægt, som Staten mener, den skulde have af Skatten. Hvis den beholdt en vis Del af Skatten, vidste den, hvad den fik, og saa fik den det paa rationel Maade og paa den Maade, hvorpaa den hidtil har faaet det — i det Omfang, som man nu mener, det skulde være. Men hvis man gør det paa den Maade, at Staten giver Afkald paa Indtægten og saa betinger sig Fritagelse for sine Automobiler, lægger man det hele over paa et helt andet Grundlag, et Grundlag, som efter min Mening er irrationelt. Jeg kan altsaa i og for sig give den højtærede Minister Medhold i, at Opportunitetsbetragtninger her har deres Berettigelse, men jeg tror rigtignok, at disse Opportunitetsbetragtninger skulde have ført til et andet Resultat end det, som man er kommet til i Lovforslaget.

Holdgaard: Naar jeg har bedt om Ordet, er det, fordi det forekommer mig, at et Par af de af Udvalget stillede Ændringsforslag er meget uheldige, ja, de er af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke

ser mig i Stand til at stemme for dem, men maa anbefale at stemme imod dem. Det er Ændringsforslagene Nr. 4 og 5, som gaar ud paa, at Cykler og Hestekøretøjer skal have tændte Lygter i de lyse Nætter fra 15. Maj til 1. August. Det forekommer mig at være en ganske unyttig Bestemmelse og en Bestemmelse, som det vil blive meget vanskeligt at faa overholdt. Man taler saa tidt om, at Rigsdagen ikke skal vedtage Lovbestemmelser, som det er vanskeligt at faa Befolkningen til at overholde, men her er der efter min Mening et Par Bestemmelser, som det vil blive meget vanskeligt at faa overholdt, og derfor vil jeg anbefale, at man stemmer imod disse to Ændringsforslag.

Ordføreren (Maegaard): Jeg glemte før at anbefale det høje Ting at stemme for det af Justitsministeren udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag; jeg gør det paa Udvalgets Vegne, idet Ændringsforslaget, som kun tilsigter en Tydeliggørelse, har været behandlet i Udvalget i Dag.

Jeg skal ikke forlænge Diskussionen med det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen), men kun gøre en Bemærkning angaaende Spørgsmaalet om Lempelse i Afgiften for Automobildrosker. Jeg udtalte, at en Fastholden af den oprindelige Afgift vilde medføre, at Droskerne vilde faa vanskeligere ved at eksistere, idet der saa var Mulighed for, at Taksterne vilde blive sat op, og dette vilde sandsynligvis medføre, at disse Køretøjer blev mindre benyttet. Hertil svarede det ærede Medlem, at hvis det var Tilfældet, vilde han ikke være ked af det, for han troede, det vilde være godt, hvis Færdselen med Motorkøretøjer blev noget mindre. Nu har jeg, maa jeg indrømme, forstaaet Forholdet saaledes, at man i al Almindelighed havde den Opfattelse, at Motorfærdselen efterhaanden havde udviklet sig paa en saadan Maade, at den var berettiget, og at Grunden til, at man paa lagde den en Afgift, var, at Motorejerne skulde bidrage til Vedligeholdelsen af de Veje, de kørte paa, men at man ikke ønskede at beskatte dem derudover. Nu udtalte det ærede Medlem imidlertid, at han ikke vilde have noget imod, at man ved Skatten ligefrem hemmede dette Befordringsmiddels Benyttelse. Det havde jeg ikke ventet.

Det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard) fraraadede at stemme for Ændringsforslagene Nr. 4 og 5, hvori det